

तव पर्व पर्वणि अस्थिग्रन्थीन् शमीभिः कर्मभिः विशासतु भिन्नानि कुर्वन्तु ।
केन संवत्सरस्य संवत्सरात्मकस्य कालस्य तेजसा । किं च ऋतवः त्वा त्वां शम्य-
न्तु पर्वविशासनेन रुविः कुर्वन्तु ॥ ४० ॥

अर्धमासाः पट्वंषि ते मासा आद्यन्तु शम्यन्तः ।

अहोरात्राणि मरुतो विलिष्टं सूदयन्तु ते ॥ ४१ ॥

अर्धमासाः पक्षाः मासाश्च तदभिमानिनो देवाः शम्यन्तः संस्कुर्वन्तः सन्तो हे
अथ ते तव पट्वंषि पर्वणि आद्यन्तु समन्ताच्छिन्दन्तु ग्रन्थिना (15.) पर्वपरुषी-
ति कोशः । किं च अहोरात्राणि अहोरात्राभिमानिदेवा मरुतश्च देवाः ते तव
विलिष्टं लिश अल्पीभावे विशेषेणाल्पमङ्गम् तत्सूदयन्तु संदधतु सूद निरासे अत्र
संधानार्थः व्यर्थं मास्तु ॥ ४१ ॥

दैव्या अर्धवस्त्राद्यन्तु वि च शासतु ।

गात्राणि पर्वशस्ते सिमाः कृण्वन्तु शम्यन्तीः ॥ ४२ ॥

देवानामिमे दैव्याः अश्विनौ देवानामर्धव इत्युक्तत्वात् अश्विप्रभृतयो देवसम्ब-
न्धिनोऽर्धवः हे अथ त्वा त्वामाद्यन्तु आहिन्दन्तु विशासतु च चकारो भिन्नक्रमः
रुविः कुर्वन्तु किं च ते तव गात्राणि विभक्तिव्यत्ययः गात्रेषु शरीरेषु पर्वशः
पर्वणि-पर्वणि सिमाः सीमा मर्यादाः कृण्वन्तु कुर्वन्तु कृ करणे स्वादिः कीदृशीः
सीमाः शम्यन्तीः संस्कुर्वाणाः ॥ ४२ ॥

द्यौस्ते पृथिव्यन्तरिक्षं वायुश्छिद्रं पृणातु ते ।

सूर्यस्ते नक्षत्रैः सह लोकं कृणोतु साधुया ॥ ४३ ॥

द्यौः स्वर्गः पृथिवी अन्तरिक्षं लोकत्रयाभिमानिनो देवाः अग्निवायुसूर्याः वा-
युरन्योऽपि शरीरस्यः प्राणादिः हे अथ ते तव छिद्रं पृणातु वचनव्यत्ययः पृ-
णन्तु पूरयन्तु यत् न्यूनं तत्पूरयन्तु । किं च नक्षत्रैः सह नक्षत्रयुक्तः सूर्यः ते तव
साधुया साधुं समीचीनं लोकं कृणोतु करोतु सुपां सुलुगित्यादिना साधुशब्दा-
त्परस्यामो यद्विशः सूर्यस्ते उत्तमं लोकं ददावित्यर्थः ॥ ४३ ॥